

Jarkko Martikainen, Min

Hn vuorenhuipulta hypp
Varassa turvavaijerin,
Sitten lent kokemaan tuon
Muistorikkaan Baijerin.
Taksin ikkunasta densan
Bensaa juovan nki...

Hn samoaa synkk mets
Luonnonpuistoissa.
Siell julmat sudet vaanii
Retkioppaan muistoissa,
Ja vaaratonta vaaraa tahtoo
Hyv herrasvki.

Nill meidn nurkilla
Roskapussin poisvieminen
Jokaiselle voi olla
Matka vihoviimeinen.
Synnyttyn ali-ihmiseksi
Alamaailmaan
Psee poistumaan vain
Paiholaan tai Kakolaan...

Kukaan meist ei voi hvit
Yhtn mitn.
Te tahdoitte vaaraa, siisp sit
Saamanne pit:

Kauniit naiset kutsuvat varakkaat miehet
Itsenisyyttn juhlimaan.
Siihen seuraan me kelpaa emme,
Saati nuo likaiset lapsemme,
Ja aivan viel ei ole pime aika
Mutta hmr jo laskeutuu...
Sen on mr meille kertoa,
Ett tlt tullaan, Kakola!
Kas niin,
Jotten m pelkk loiseli ois',
Aion tnn vied roskat pois.
Min en ole nahjus.
Olen tll koska aion vied roskat pois.
Jotten m pelkk loiseli ois',
Aion tnn vied roskat pois.
Olen risteilyohjus!
Tulen tnne, koska aion vied roskat pois.

Kun tulivoimin puhutaan,
Niin kuurokin kuulla alkaa
Ja lattiaan kun ammutaan,
Niin johan nousee jalka.
Nyt takit ylle,
Mennn pikku happihyppelylle.

Mennn meidn nurkille.
Siell rouva mietti saa,
Voiko helminauhan vaihtaa
Pulloon pime juotavaa?
Jollei herra mahdu motelliin
Niin rappuun murtaudutaan,
Vaihtoehdot arpomaan:
Paiholaan tai Kakolaan?

Juuri kun on edessni
Onnen valtakunta,

Hern. luuni kern.
Taisin nhd kaunista unta

Rotankolossa,
Suomessa, jossa